

[Helge Adam Møller]

altovervejende hovedregel har haft mulighed for ikke at deltage i indgrebet.

Vi finder også, at det ville være en god idé, hvis problemet kunne løses administrativt, hvilket ministeren lagde op til at undersøge, for det, der er det afgørende i denne sag, er ikke, om vi får en lov, en bekendtgørelse eller et cirkulære. Det afgørende er, at de grupper, der er nævnt i forslaget, får mulighed for at nægte at medvirke ved abortindgreb. Om det så sker på den ene eller den anden måde, er mindre væsentligt.

Til sidst en enkelt principiel bemærkning, som er udsprunget af dette lovforslag. Man hører indimellem sætningen: Ingen over og ingen ved siden af Folketinget. Og denne sætning skulle de 179, der er medlemmer af dette høje Ting, være de første til at bakke op og værne om. Derfor finder jeg, at det er en uheldig måde, man har valgt i Retsudvalget. Inden forslaget er henvist til noget udvalg – vi ved jo endnu ikke, hvor formanden vil foreslå at det skal behandles – stiller man et spørgsmål og beder om at få en sagkyndig udtalelse fra Det Danske Center for Menneskerettigheder. Det har altid været skik i dette Ting, at ved første behandling af et forslag fremsættes der overordnede betragtninger. Det er generelle betragtninger, som vi skal anstille på baggrund af vores egen viden og erfaring og de mennesker, vi repræsenterer, og de holdninger, vi står for. Vi skal altså ikke ved førstebehandlingen først og fremmest være påvirket af at skulle være eksperter eller af, hvad den ene eller den anden har udtalt. Det har vi mulighed for senere at indhente oplysning om. Derfor er det min opfattelse, at Folketinget ved en førstebehandling bør have mulighed for at vurdere de almenmenneskelige hensyn af etisk karakter – som jo er meget udprægede i dette lovforslag – uden at være påvirket af formelle udtalelser fra udenforstående. Jeg håber, at det er sidste gang, at et udvalg vælger denne fremgangsmåde. Jeg synes ikke, den er hensigtsmæssig.

Margrete Auken (SF):

SF er stort set enig med Kristeligt Folkeparti i dette lovforslag. Det må ligge klart, at vi ikke kan forskelsbehandle grupperne, og der har heller ikke været nogen, der for alvor har forlangt, at retten til at sige nej skulle fratages dem, vi taler om. Det, som selvfølgelig er van-

skeligt at sige, er, om problemet kan opstå. Da jeg hørte den socialdemokratiske ordfører før, tænkte jeg, at det næsten var danmarksmesterskabet i at finde hår i suppen – i betragtning af, hvor sjældent vi er stødt på problemerne indtil nu. Men der kan selvfølgelig ske det, at hvis vi får en abortdebat her i landet, og den kan bl.a. dette lovforslag være med til at rejse – og der har næsten ikke været nogen, siden loven om fri abort blev vedtaget, hvilket i øvrigt i meget høj grad er Kristeligt Folkepartis skyld, fordi det har været så absolutistisk – så har man låst fronterne fast, så man ikke kan komme til at snakke mere nuanceret om det. Men vi har fået et langt, langt større antal aborter, end man havde regnet med i sin tid, og det har næsten ikke været diskuteret siden begyndelsen af 1970'erne. Det er ejendommeligt. Det, vi selvfølgelig ikke ved, er, om problemet pludselig opstår. Sker det, synes jeg, vi skal løse det, når det er der, i stedet for altid at medtage alle mulige eventualiteter.

Jeg vil sige til hr. Helge Adam Møller, som kom med et forbløffende indlæg, at hvis det skal til at være praksis, vil vi gerne opfordre regeringen til at lade være med at høre alle mulige instanser, inden den fremsætter lovforslag for os. Vi skal have lovforslag, som kommer friske, nye og jomfruelige, og så kan vi gå i gang med at indkalde høringssvar bagefter. Jeg vil gerne have justitsministeren til at bekræfte, at der må være lighed her. Folketingsmedlemmer kan selvfølgelig ligesom regeringen bede om at få et kvalificeret skøn over, hvor sagen står i forhold til dit eller dat. Det er højst ejendommeligt, at Justitsministeriet prøvede at forhindre, at vi fik det svar, men vi er glade for, at vi fik tvunget det igennem. Det var en klar holdning i Retsudvalget, at vi ville have den udtalelse fra Det Danske Center for Menneskerettigheder. Vi fik den også, men jeg vil sige, at der må være den lighed i det, at det i hvert fald er utroligt, at regeringen så skal kunne komme med alle sine udtalelser, hvad jeg i øvrigt synes det er hensigtsmæssigt at den gør. Bare den ikke låser sig fast, hvad den indimellem har gjort, på grund af høringssvar fra diverse organisationer, som har vel meget at skulle have sagt i forhold til Folketinget. Det er en anden side af sagen.

Til sidst vil jeg sige, at det fremgår af det materiale, vi har fået fra centeret, at sagen sand-